

ANNOTATIE

Annotatie

Tycho Lam

Annotatie bij Raad van State, 10-06-2009, ECLI:NL:RVS:2009:BI7245 (OGR-09-90)

Vorenstaande uitspraak is om twee redenen interessant. In de eerste plaats is dit de eerste uitspraak waar het nieuwe artikel 3.1.2 lid 2 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aan bod komt. Op grond van dit artikel kan een bestemmingsplan ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening regels bevatten met betrekking tot branches van detailhandel en horeca. Het oude Besluit op de Ruimtelijke Ordening 1985 (Bro 1985) kende geen vergelijkbare bepaling. In de tweede plaats wijdt de Afdeling in het kader van de financiële uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan een aantal overwegingen aan de stelling van appellanten dat sprake is van ongeoorloofde staatssteun. Die overwegingen verdienen aandacht, omdat steeds meer gemeenten in het kader van bestemmingsplanprocedures worden geconfronteerd met een beroep op het Europese staatssteunrecht. Evenals in de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) is in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) 'de goede ruimtelijke ordening' de centrale norm. De inhoud van 'een goede ruimtelijke ordening' heeft in de Wro geen wijziging ondergaan ten opzichte van de WRO. Wel heeft de wetgever in artikel 3.1 lid 4 Wro uitdrukkelijk geregeld dat in een bestemmingsplan regels kunnen worden opgenomen ten aanzien van woningbouwcategorieën voor zover deze regels betrekking hebben op percentages gerelateerd aan het plangebied. Onder de WRO bestond deze mogelijkheid niet. Artikel 3.1 lid 4 Wro wordt nader uitgewerkt in artikel 3.1.2 lid 1 Bro. Dit artikel bepaalt dat het daarbij kan gaan om regels met betrekking tot sociale huurwoningen, sociale koopwoningen of particulier opdrachtgeverschap. Deze begrippen worden in artikel 1.1.1 Bro gedefinieerd. Het tweede lid van artikel 3.1.2 bepaalt dat ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening regels in een bestemmingsplan kunnen worden opgenomen met betrekking tot branches van detailhandel en horeca. In tegenstelling tot de regels van het eerste lid, was het op grond van

de jurisprudentie onder de WRO ook al mogelijk voorschriften met betrekking tot branchering op te nemen op voorwaarde dat deze ruimtelijk relevant waren. Het tweede lid beoogt buiten twijfel te stellen dat branchering van detailhandel in bestemmingsplannen is toegestaan. In *Tekst & Commentaar Ruimtelijk Bestuursrecht stelt Van Zundert* dat het nieuwe artikel 3.1.2 lid 2 Bro ertoe leidt dat gemeenten ter bevordering van de ruimtelijke economische kwaliteit in hun bestemmingsplan eisen kunnen stellen ten aanzien van de vestiging van bepaalde branches van detailhandel. Met beperkingen van de vestiging van bijvoorbeeld grote supermarkten aan de rand van de stad kan de gemeente ongewenste ontwikkelingen voor de bestaande detailhandelsstructuur voorkomen of tegengaan, aldus Van Zundert. Het is de vraag of de Afdeling daar ook zo over zal denken. Uit artikel 3.1.2 lid 2 Bro volgt namelijk dat beperkende regels uitsluitend ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening mogen worden gesteld. Aangezien de inhoud van dit criterium niet is gewijzigd, kan worden betwijfeld of er daadwerkelijk sprake kan zijn van een ruimere reikwijdte.

Zie hierover uitgebreid G.H.J. Heutink, *Branchering in de detailhandel* en art. 3.1.2 lid 2 Bro, *Gst.* 2009, 61.

3.1.6

Mededeling d.d. 10 juli 1997, PbEG, p. C 209.

Zie hierover de noot van P.H.L.M. Kuypers en E.W.J. de Groot onder ABRvS 16 januari 2008, *BR* 2008, p. 418.

Zie onder meer ABRvS 13 april 2005, *Gst.* 2006, 51.

BR